

JOHANNES

15:1-8

Jezus als de ware Wijnstok, Zijn discipelen
als ranken en het dragen van vrucht

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/johannes/15-1-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus als ware wijnstok en ware Israël	3 min	4
2	Christus als lichaam met vele leden	3 min	5
3	De olijfboom en het nieuwe Israël	4 min	7
4	God zoekt de vrucht van gerechtigheid	2 min	9
5	De gelijkenis van de slechte wijnbouwers	3 min	10
6	Israëls laatste kans en verwerping	2 min	12
7	De gemeente als Gods nieuwe volk	2 min	14
8	Onvruchtbare ranken worden weggenomen	2 min	15
9	De discipelen gesnoeid door Jezus' woord	1 min	17
10	In Christus blijven en vrucht dragen	3 min	18
11	De vrucht van Christus door de Geest	4 min	20
12	Afgesneden ranken verliezen het leven	4 min	21
13	Waarschuwing vanuit de olijfboom	4 min	23
14	Gebed in Jezus' naam als vrucht	3 min	25

15	Behoud dient tot Gods heerlijkheid	3 min	27
16	Verlost en gereinigd voor goede werken	3 min	29
17	Evangelisatie om God te verheerlijken	3 min	30
18	Christus keert terug in de Geest	2 min	32
19	Geestelijk inzicht en herinnering	3 min	33
	Om verder te lezen		35

1

Jezus als ware wijnstok en ware Israël

Johannes 15, vers 1 tot en met 8, begint met de woorden:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier. Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, neemt Hij weg; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt. U bent al rein vanwege het woord dat Ik tot u gesproken heb. Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

JOHANNES 15:1-8

Israël is vergeleken met een wijnstok en met een wijngaard, soms met beide beelden in dezelfde passage. Zowel Psalm 80 als Jesaja 5 verwijst in feite naar Israël als een wijnstok én als een wijngaard. Nu zegt Jezus:

Ik ben de echte wijnstok.

Daarmee lijkt Hij te zeggen: 'Ik ben het ware Israël, en jullie zijn de ranken die in Mij zijn.' Dat wil zeggen: als je in Christus bent, ben je in het ware Israël.

De schrijvers van het Nieuwe Testament behandelden Jezus alsof Hij het nieuwe Israël was. Toen Jezus geboren was, moest Zijn gezin naar Egypte vluchten om te ontkomen aan een aanslag op Zijn leven door Herodes, die in Bethlehem alle jongetjes jonger dan twee jaar doodde. Een engel waarschuwde Jozef van tevoren, en hij nam Jezus en Zijn moeder mee naar Egypte. Later, toen Herodes gestorven was, kwam Jezus vanuit Egypte terug naar het Beloofde Land. Van Zijn terugkeer uit Egypte wordt gezegd dat die de Schrift in Hosea 11:1 vervulde:

Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

HOSEA 11:1

Maar wanneer je Hosea 11:1 bekijkt, ontdek je dat het op geen enkele voor de hand liggende manier werkelijk een voorspelling over de Messias is. Het is in plaats daarvan een historische herinnering aan hoe God Israël uit Egypte riep. Het voorspelt niets, maar herinnert aan iets uit het verleden. Hij zei:

Toen Israël nog jong was, hield Ik van hem en riep Ik Mijn zoon uit Egypte.

Dat is Hosea 11:1. Israël was Zijn zoon, en God riep Israël uit Egypte.

Maar toen Jezus als klein kind uit Egypte kwam, waarvan zag Mattheüs dat dan als de vervulling? Blijkbaar van het voorafschaduwende beeld. Dat Israël uit Egypte kwam, was een type. Dat Jezus uit Egypte kwam, was het antitype. Israël was het type van Christus. In het Nieuwe Testament betekent tot Gods uitverkorenen behoren niet dat je deel uitmaakt van de natie Israël, maar dat je in Christus bent.

2

Christus als lichaam met vele leden

Christus heeft in het Nieuwe Testament een collectief karakter, zoals blijkt wanneer Hij Zichzelf beschrijft als een wijnstok met ranken. Elke rank is als een persoon. De mensen die Zijn volgelingen zijn, zijn ranken. De ranken zijn niet iets wat aan de wijnstok wordt toegevoegd. Met andere woorden, de wijnstok verwijst niet alleen

naar de stam, alsof de stam één deel van de plant is en de ranken een ander deel. De wijnstok verwijst naar de hele plant. De plant bestaat uit een stam en ranken. De ranken zijn evenzeer de wijnstok als de stam dat is.

Toen Hij zei:

Ik ben de echte wijnstok; jullie zijn de takken, zei Hij in feite: 'Jullie zijn een deel van Mij. Jullie zijn als ledematen die zich vanuit Mij uitstrekken.' Paulus gebruikte hetzelfde beeld, maar maakte er een beeld van een mens van in plaats van een wijnstok: wij zijn leden van Zijn lichaam en zijn daarom in collectieve zin Christus. Wij zijn hier op aarde de aanwezigheid van Christus in een lichaam, net zoals Jezus op aarde de aanwezigheid van Christus in een lichaam was.

Als iemand zich afvraagt of Paulus er zo over denkt, kun je dat heel duidelijk zien in 1 Korinthe 12. In 1 Korinthe 12, vers 12, gebruikt Paulus het beeld van een menselijk lichaam wanneer hij zegt:

Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus.

1 KORINTHE 12:12

Hij bedoelt ieder willekeurig menselijk lichaam; het is algemeen bedoeld.

Wat is Christus? Hij is een lichaam dat uit veel leden bestaat. Wat is dat? Paulus spreekt over hen. Hij spreekt over de gemeente. Maar hij zegt niet: 'Zo is ook de gemeente', of: 'Zo is ook het lichaam van Christus.' Hij zegt dat het, net als een lichaam met veel leden, veel leden heeft maar één lichaam is. Zo is Christus. Omdat Zijn Geest aan ons gegeven is, wordt Christus zichtbaar in een lichaam dat uit veel leden bestaat.

In Efeze 1:22-23 zei Paulus dat God:

En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.

EFEZE 1:22-23

De gemeente is het lichaam van Christus. De gemeente is Zijn volheid. Hij is niet vol en compleet zonder de leden van Zijn lichaam. Het hoofd is niet compleet zonder een lichaam, en het lichaam is evenmin compleet zonder het hoofd.

Verderop in Johannes 15 zei Jezus tegen Zijn discipelen:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

JOHANNES 15:5

Dat komt doordat het lichaam niets kan doen zonder het hoofd. Het beeld is dat van een plant met veel takken en van een lichaam met veel leden, die iets gevarieerder zijn dan takken. Maar het gaat erom dat er een organisme is. Dit organisme is Christus, en het leven van Christus bevindt zich in dit organisme, of de Geest van Christus bevindt Zich in dit organisme. En dit organisme is het ware Israël. Christus is het ware Israël. Hij is de ware wijnstok. Als je een tak aan de ware wijnstok bent, dan maak je deel uit van dat ware Israël, de ware wijnstok.

3

De olijfboom en het nieuwe Israël

Paulus gebruikt bijna precies hetzelfde beeld, maar vervangt de wijnstok door een olijfboom, nog een bekend beeld van Israël in het Oude Testament. In Romeinen 11:16 zegt Paulus:

En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook.

ROMEINEN 11:16

En hij gaat verder.

De olijfboom die Paulus ter sprake brengt, is Israël. We weten dit omdat de profeet Jeremia hetzelfde beeld gebruikt in Jeremia 11:16. In Romeinen 11:16 begint Paulus over de olijfboom te spreken, en Jeremia 11:16 is de tekst waaraan hij zijn beeld ontleent. Het is gewoon toevallig. Wanneer Jeremia in Jeremia 11:16 tegen Israël spreekt, zegt hij:

Een bladerrijke olijfboom, met welgevormde vruchten, had de HEERE u als naam gegeven. Maar nu heeft Hij onder het geluid van een groot gedruis een vuur onder hem aangestoken, zodat zijn takken gebroken zijn.

JEREMIA 11:16

Hier spreekt hij natuurlijk over het feit dat de mensen van Juda in gevangenschap zijn weggevoerd. De takken zijn afgebroken en van Israël gescheiden. Maar Israël wordt een groene olijfboom genoemd waarvan de takken zijn afgebroken. Ook Paulus beschrijft de olijfboom waarvan de takken zijn afgebroken.

Romeinen 11 maakt, zoals je misschien heel goed weet, deel uit van een uitvoerige bespreking van Israël. Romeinen 11 is het laatste hoofdstuk van een gedeelte dat uit drie hoofdstukken bestaat. Romeinen 9, 10 en 11 vormen één bespreking van Israël. Hoe zit het met Israël? Wat is God met Israël aan het doen? Paulus komt bij het laatste deel van zijn bespreking daarvan en zegt dat Israël de olijfboom is en dat sommige takken zijn afgebroken, precies zoals Jeremia daarover sprak. In zijn tijd werden sommige takken van de olijfboom afgebroken. In onze tijd zijn sommige afgebroken vanwege hun ongeloof. Ongeloof waarin? Uiteraard ongeloof in Christus.

Tegen de heidenen die dit lezen zegt hij:

‘Jullie, die uit de wilde olijfboom komen, zijn als takken tussen hen geënt,’

namelijk onder degenen die niet waren afgebroken. De gelovige takken, de oorspronkelijke takken, zijn dus de gelovige Joden die tot Christus kwamen en in Hem geloofden: de vroege, oorspronkelijke gemeente, de discipelen, Joden die in Christus gingen geloven. Later werden er heidenen tussen hen geënt, en zij gingen deel uitmaken van dezelfde boom. Wat is die boom? Israël.

Jezus en Paulus geven precies hetzelfde soort beeld. Het verschil is dat Jezus één bekend symbool van Israël gebruikt: de wijnstok. Paulus gebruikt een ander bekend symbool van Israël: de olijfboom. Beiden zijn het erover eens dat de discipelen takken in het organisme zijn. Het organisme als geheel is één organisme, één lichaam, één boom, één wijnstok. Het is Christus, en Hij is het ware Israël. Hij is de ware wijnstok. Israël was een wijnstok, maar Hij is de ware wijnstok. Israël was een olijfboom, maar de gelovigen in Christus, Jood en heiden, de takken die deel uitmaken van de olijfboom, zijn het ware Israël in Christus. Als je in Christus bent, ben je in Israël.

Wat Jezus hier in Johannes 15 zegt, is:

‘Ik geef een nieuwe definitie van wat het betekent om Israël, de wijnstok, te zijn. Ik ben de wijnstok. Jullie zijn ranken in Mij en maken dus deel uit van Mij. Daarmee maken jullie ook deel uit van Israël; nu behoren jullie tot Israël.’

Er zullen takken zijn die niet in Hem blijven. Zij maken geen deel meer uit van Israël. Joodse mensen die naar hun natuurlijke afkomst deel uitmaakten van Israël, maar Christus niet aannamen, maken er geen deel van uit. Zij blijven niet in Hem. Zij worden afgehaakt. Zij maken geen deel uit van deze wijnstok. Jezus geeft een nieuwe definitie van Israël, en Paulus neemt dit over en geeft er op dezelfde manier een nieuwe definitie van.

4

God zoekt de vrucht van gerechtigheid

Vervolgens zegt Jezus wat het doel van dit beeld is. Zowel wijnstokken als olijfbomen hebben een doel wanneer ze worden verbouwd. Dat doel is dat ze vrucht opleveren voor hun eigenaars. In Jesaja klaagde God dat Hij alles had gedaan wat iemand maar kon doen om Zijn wijnstok de gewenste vrucht te laten voortbrengen. Hij kon niet begrijpen waarom Hij geen goede vrucht kreeg. Hij kreeg slechte vrucht.

Wat was de vrucht die Hij zocht? Hij zei: recht en gerechtigheid. Hij wilde dat Israël een volk zou zijn dat recht deed, een volk dat werd gekenmerkt door gerechtigheid. Die vrucht brachten ze niet voort. Ze brachten onderdrukking en onrecht voort. Nu zegt Jezus:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier.

JOHANNES 15:1

God heeft altijd een volk gewild dat rechtvaardig was en gerechtigheid beoefende. Hij wilde mensen die zich bekommerden om wat goed en kwaad is, die Hem door hun gedrag zouden verheerlijken en die de soort vrucht zouden voortbrengen die Hij zoekt in mensen, in de samenleving en op aarde. Jezus zei:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

JOHANNES 15:5

Het is een interessante parallel met Mattheüs 21, want daar zinspeelt Jezus duidelijk op de passage in Jesaja 5, de gelijkenis van de wijngaard, waar God zei:

‘Ik plantte een wijngaard op een vruchtbare heuvel, zette er een omheining omheen, bouwde er een wijnpers in en deed alles wat Ik kon om ervoor te zorgen dat hij goede vrucht zou voortbrengen, maar hij bracht slechte vrucht voort.’

Hier neemt Jezus die beeldspraak over en voegt Hij er iets aan toe.

5

De gelijkenis van de slechte wijnbouwers

In Mattheüs 21 vers 33 zei Jezus:

Luister naar een andere gelijkenis. Er was iemand, een heer des huizes, die een wijngaard plantte. Hij zette er een omheining omheen, groef er een wijnpersbak in uit en bouwde een toren. En hij verhuurde hem aan landbouwers en ging naar het buitenland.

MATTHEÛS 21:33

Dit is vrijwel een woordelijke herhaling van de gelijkenis die Jesaja vertelde. Het was duidelijk Zijn bedoeling dat Zijn luisteraars het met Jesaja 5 in verband zouden brengen. Maar Hij voegde een dimensie aan het verhaal toe die niet in Jesaja 5 stond. Er staat:

En hij verpachtte hem aan wijnbouwers en vertrok naar een ver land.

Dat wil zeggen: hij gaf enkele mensen de verantwoordelijkheid om namens hem voor de wijnstok te zorgen, voor hem vrucht voort te brengen en hem de huur voor het land in de vorm van vrucht te betalen.

Toen de tijd van de vruchten naderde, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers om zijn vruchten te ontvangen.

MATTHEÛS 21:34

God wilde dat Israël vrucht voortbracht. Hij stuurde Zijn dienaren naar de leiders van Israël om te zeggen:

Want de wijngaard van de HEERE van de legermachten is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn Zijn lievelingsplant. Hij verwachtte goed bestuur, maar zie, het werd bloedbestuur, gerechtigheid, maar zie, het werd geschreeuw.

JESAJA 5:7

Deze boodschappers die deze boodschap aan Israël brachten, waren de profeten in het Oude Testament.

En de landbouwers namen zijn dienaren, sloegen de één, doodden een ander, en stenigden een derde. Nogmaals stuurde hij andere dienaren, meer in aantal dan de eerste, en zij deden met hen hetzelfde.

MATTHEÛS 21:35-36

Dit is de hele geschiedenis van het Oude Testament: God verlangt ernaar dat Israël de vrucht van recht en gerechtigheid voortbrengt. Ze doen dat niet, dus stuurt Hij Zijn profeten om zich daarover te beklagen en te zeggen:

Waar is de vrucht?

De leiders van Israël doden hen steeds, of luisteren in elk geval niet naar hen, en mishandelen hen.

Vers 37 zegt:

Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe en zei: Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben.

MATTHEÛS 21:37

Daarmee komen we uiteraard bij het moment in de geschiedenis waarop Jezus daar stond. Hij was het. Hij was de Zoon. God had in de voorgaande eeuwen veel profeten naar Israël gestuurd. Ze hadden de taak nooit volbracht. De vrucht was nooit voortgebracht. Israël had nooit voortgebracht wat God wilde dat ze voortbrachten. Uiteindelijk stuurt Hij Zijn Zoon.

6

Israëls laatste kans en verwerping

Let hierop:

als allerlaatste.

Jezus zegt dat dit hun laatste kans is. Israël zal nooit meer een kans krijgen als ze het deze keer niet goed doen. Ze kunnen Zijn wijngaard zijn als ze in reactie op Zijn Zoon de vrucht leveren, maar het is hun laatste kans.

Iedereen die denkt dat Israël nog een toekomst heeft nadat het Zijn Zoon heeft verworpen, heeft niet gelezen wat Jezus zei. Dit was hun laatste kans om het als volk goed te doen. Iedere Jood kan een gelovige worden en deel uitmaken van de ware wijnstok, maar het volk als geheel komt niet langer in dat beeld voor, want dit was hun laatste kans. Volgens Jezus hebben ze het ook die keer weer verknald.

Hij zegt:

Maar toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf houden. Toen ze hem gegrepen hadden, wierpen zij hem buiten de wijngaard en doodden hem .

MATTHEÛS 21:38-39

zoals ze Jezus buiten Jeruzalem brachten en Hem daar kruisigden. Hij zegt dit slechts enkele dagen vóór Zijn kruisiging en Hij voorspelt Zijn eigen dood.

Maar kijk naar vers 40.

Wanneer dan de heer van de wijngaard komen zal, wat zal hij met die landbouwers doen?

MATTHEÛS 21:40

De toehoorders zeiden:

Zij zeiden tegen Hem: Hij zal die kwaaddoeners een kwade dood doen sterven en zal de wijngaard aan andere landbouwers verhuren, die hem de vruchten op hun tijd zullen geven.

MATTHEÛS 21:41

Jezus zei tegen hen:

Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?

MATTHEÛS 21:42

Vers 43 zegt:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Het Koninkrijk van God zal van het ene volk worden afgenomen en aan een ander volk worden gegeven. Het volk waarvan het werd afgenomen, was Israël. Ze hadden gedurende vele eeuwen veel kansen gekregen, en ze kregen hun laatste kans toen Jezus kwam en ze Hem verwierpen. Hij zegt:

Jullie zeggen dat de eigenaar hem van die slechte wijnbouwers zal afpakken, hen zal straffen en hem aan iemand anders zal geven die wel vruchten voortbrengt. Dat is precies het juiste oordeel.

7

De gemeente als Gods nieuwe volk

God zal deze slechte mensen vernietigen. In het jaar 70 na Christus stond Hij op het punt dat te doen. Sterker nog, Hij nam het Koninkrijk inderdaad van hen af — het voorrecht om Israël te zijn, het voorrecht om het Koninkrijk te zijn — en Hij zal het aan een ander volk geven, een andere natie. Wie is dat? Dat is de gemeente. Is de gemeente een natie? Jazeker. In 1 Petrus, hoofdstuk 2, vers 9 staat:

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

1 PETRUS 2:9

Geestelijk gezien zijn wij een natie, niet etnisch. Wij zijn dus de natie waaraan Hij het voorrecht heeft gegeven het Koninkrijk en Israël, de wijnstok en de wijngaard, te zijn. Hier in Johannes 15, slechts twee of drie dagen nadat Jezus die gelijkenis had verteld

over het afnemen van de wijngaard van die mensen en het geven ervan aan iemand anders die de vruchten zal voortbrengen, spreekt Hij tot Zijn discipelen en zegt:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier. Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, neemt Hij weg; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt. U bent al rein vanwege het woord dat Ik tot u gesproken heb. Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

JOHANNES 15:1-8

Dit is Zijn boodschap in Johannes, hoofdstuk 15, vers 1 tot en met 8.

8

Onvruchtbare ranken worden weggenomen

Hij begint met de woorden:

Ik ben de echte wijnstok en Mijn Vader is de wijnbouwer. Elke tak aan Mij die geen vrucht draagt, haalt Hij weg.

Blijkbaar wordt iedere Israëliet die tot Israël behoort maar geen vrucht van geloof en gerechtigheid draagt, van de wijnstok verwijderd. Zo spreekt ook Paulus over takken die vanwege hun ongeloof van de olijfboom worden afgebroken.

Toen Jezus in Mattheüs 13 Zijn gelijkenissen vertelde, kwamen de discipelen daarna naar Hem toe en zeiden:

‘Waarom spreekt U in gelijkenissen tot deze mensen? Ze begrijpen niet wat U zegt.’

Hij zei:

‘Het is ook niet de bedoeling dat zij het begrijpen. Hun is niet gegeven te weten waarover Ik spreek. Hun is niet gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk van God te kennen. Dat is wel aan jullie, Mijn discipelen, gegeven, en niet aan de menigten daarbuiten, zodat zij ziende zien maar niet waarnemen en horende horen maar niet begrijpen, zoals Jesaja over hen zei.’

Jezus zei:

Let er dan op hoe u luistert, want wie heeft, aan hem zal gegeven worden; en wie niet heeft, ook wat hij denkt te hebben, zal van hem afgenomen worden.

LUKAS 8:18

Degenen in Israël die al iets hadden — enig licht, enige ontvankelijkheid voor God, enig geloof — zouden meer krijgen. Maar degenen die daar niets van hadden, zou worden afgenomen wat ze hadden.

Jezus zei dat de takken die enige vrucht dragen, gesnoeid zullen worden, zodat ze meer vrucht voortbrengen. Toen Jezus kwam, waren er in Israël enkele Israëlieten die rechtvaardig waren. Zij behoorden tot het gelovige overblijfsel. Ze droegen vrucht en zouden vruchtbaarder worden doordat ze met Jezus verbonden werden. De Israëlieten die niet trouw waren, droegen geen vrucht en werden weggenomen. De Vader neemt de takken weg die geen vrucht dragen.

Wat gebeurt er met hen? Wat het ook is, het is niet goed voor de takken. Maar voor de wijnstok is het goed als dood hout wordt verwijderd, zodat het leven van de wijnstok des te meer ten goede komt aan de takken die wel vrucht dragen.

9

De discipelen gesnoeid door Jezus' woord

Hij zegt in vers 3:

U bent al rein vanwege het woord dat Ik tot u gesproken heb.

JOHANNES 15:3

Wanneer Hij zegt:

Jullie zijn al rein, gebruikt Hij een Grieks woord dat verwant is aan het woord voor 'snoeien' in het vorige vers. Het is een woordspeling: het Griekse werkwoord dat daar met 'reinigt' is vertaald, kan in deze context 'snoeit' betekenen. Wanneer Hij zegt:

Jullie zijn rein, gebruikt Hij waarschijnlijk een woord dat in deze context betekent: 'Jullie zijn gesnoeid. Jullie zijn door Mijn woorden gesnoeid.'

Eerder in dezelfde rede had Hij ook gezegd:

Jezus zei tegen hem: Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein. En u bent rein, maar niet allen.

JOHANNES 13:10

toen Hij in hoofdstuk 13 hun voeten waste. Aan het einde van Johannes, hoofdstuk 13, vers 10, zei Hij:

Jullie zijn rein, maar niet allemaal.

De discipelen waren als groep rein, alsof ze gewassen of gebaad waren. Ze hoefden niet opnieuw gebaad te worden. Ze hoefden alleen hun voeten te laten wassen, zei Hij, omdat ze geestelijk rein waren. Maar niet allemaal waren ze rein, want Judas was nog onder hen.

Nu was Judas echter weg. Hij had de kamer verlaten en Jezus kon tegen Zijn discipelen zeggen: 'Jullie zijn gesnoeid. Jullie gezelschap is gesnoeid. We hebben het dode hout eruit gehaald. Nu zijn jullie rein. Nu zijn jullie allemaal goede takken. De wijnstok is

op de juiste wijze gesnoeid en nu hebben we alleen nog vruchtdragende takken over.'

Hij zegt:

10

In Christus blijven en vrucht dragen

Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.

JOHANNES 15:4

wat eenvoudigweg 'blijf' betekent. Dit Griekse woord voor 'blijven' komt heel vaak voor in de geschriften van Johannes, zowel in het Evangelie naar Johannes als in de brieven van Johannes. Het woord betekent blijven, voortgaan, verblijven of wonen. Hij zegt:

Blijf in Mij. Jullie zijn nu in Mij, dus moeten jullie in Mij blijven, en Ik in jullie.

Een rank kan geen vrucht dragen als hij niet in de wijnstok blijft. Als hij ophoudt deel van de wijnstok te zijn, zal hij geen vrucht meer dragen. Uit zichzelf brengt hij niets voort. Hij brengt alleen vrucht voort als een rank waardoor de wijnstok, de hele plant, vrucht voortbrengt. De rank is slechts een deel van de plant. Uit zichzelf kan hij geen vrucht voortbrengen.

Je kunt geen deel uitmaken van dat volk dat de vruchten van het Koninkrijk zal voortbrengen, tenzij je in Mij blijft. Hij zegt:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

JOHANNES 15:5

Wat betekent het om veel vrucht te dragen? Het is de vrucht waar God al die tijd naar heeft gezocht in Zijn wijngaard. Die vrucht zal rechtvaardig en juist zijn en een ander soort karakter voortbrengen: het karakter van Christus in de discipelen. Wat hier

interessant is, is dat dit hele gedeelte, zelfs helemaal tot en met vers 16, over vrucht gaat. In vers 16 zegt Hij:

Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

JOHANNES 15:16

Eerder, in vers 8, zegt Hij:

Hierdoor wordt Mijn Vader geëerd: doordat jullie veel vrucht dragen, en zo zullen jullie Mijn discipelen zijn.

In deze directe context noemt Hij ook, zoals we in de vorige lezing zagen, in hoofdstuk 14, vers 27:

Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.

JOHANNES 14:27

Dan zegt Hij in hoofdstuk 15, vers 9:

Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

JOHANNES 15:9

In hoofdstuk 15, vers 11, zegt Hij:

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden.

JOHANNES 15:11

Mijn vrede, Mijn liefde, Mijn blijdschap: dat zijn vruchten van de Geest. Dat is de vrucht die zij voortbrengen.

11

De vrucht van Christus door de Geest

Als je in Mij blijft, zul je Mijn vrucht voortbrengen. De rank brengt de vrucht van de wijnstok voort, niet de vrucht van een ander organisme. De rank van een wijnstok brengt druiven voort. De vrucht die Jezus voortbrengt, is liefde, vrede en blijdschap. We weten dat Paulus dit thema oppakt in Galaten, hoofdstuk 5, vers 22, en zegt:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

Hij gaat verder en noemt negen dingen, maar de eerste drie zijn liefde, blijdschap en vrede.

Wat zijn deze dingen? Ze zijn de vrucht van Christus. Het is Christus, de wijnstok, Die de vrucht voortbrengt. Wij hebben eenvoudigweg het voorrecht dat dit leven door ons heen gaat, omdat we deel uitmaken van dat organisme. We delen in dat leven en daarom delen we in de taak om de vrucht te dragen. Zijn liefde, Zijn vrede, Zijn blijdschap: dat is de vrucht.

In welk opzicht verschilt dat van recht en gerechtigheid? In geen enkel opzicht. Liefde zelf is de grondslag van alle recht en gerechtigheid. Je kunt God niet behagen en niet rechtvaardig zijn, tenzij je God liefhebt en je naaste liefhebt. Als je God en je naaste werkelijk liefhebt, zul je rechtvaardig en juist zijn. Je kunt niet tegelijkertijd onrechtvaardig en liefdevol zijn.

Het recht en de gerechtigheid die Israël in het Oude Testament nooit heeft voortgebracht, zullen in de discipelen worden voortgebracht, in de christelijke gemeenschap, in de ene wijnstok die alle ranken omvat. Het organisme is het lichaam van Christus. Het organisme is wat het Nieuwe Testament de gemeente noemt en wat

Jezus de wijnstok noemt. Het is Hij, belichaamd in vele leden. Omdat het Hij is, één organisme, wordt Zijn vrucht door elk lid voortgebracht. Elke rank brengt Zijn vrucht voort. Het is niet de eigen vrucht van de rank. Het is Zijn vrucht.

De wijnstok brengt de vrucht voort. De rank brengt geen vrucht voort; hij draagt haar alleen. Elke rank die in Mij blijft, zal veel vrucht dragen.

De rank houdt de vrucht vast. Hij draagt de vrucht. De wijnstok brengt de vrucht voort. Jezus is Degene Die vruchtbaar is. Het is Zijn leven. Zijn Geest, van Wie Hij al heeft gezegd dat Hij gezonden zal worden, zal in hen wonen. Het is de vrucht van de Heilige Geest. De Geest komt in het lichaam van Christus en brengt door het lichaam van Christus de vrucht voort van liefde, blijdschap, vrede, zachtmoedigheid, nederigheid, zelfbeheersing, goedheid, geduld en zulke dingen.

Jezus zegt:

Jullie zullen Mijn vrucht dragen, omdat jullie Mijn takken zijn.

Hij zegt:

Ik ben de wijnstok, jullie zijn de takken.

In vers 5 staat:

Wie in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht, want zonder Mij kunnen jullie niets doen.

Een rank heeft zelf helemaal geen kracht om vrucht voort te brengen of te dragen. De wijnstok zelf, het organisme, de plant, met inbegrip van zijn wortel, stam, ranken en dat alles, brengt als geheel vrucht voort. Het geheel is Christus. Het geheel is het ware Israël. Als heel Israël behouden zal worden, dan is het dit Israël dat behouden zal worden: zij die in Christus zijn.

12

Afgesneden ranken verliezen het leven

In vers 6 zegt Hij:

‘Als iemand niet in Mij blijft...’ Zo iemand blijft dus niet in Mij. Wat gaat er dan met hem gebeuren?

Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

JOHANNES 15:6

Dit klinkt heel sterk als een verwijzing naar verloren gaan. Toch is dit een rank die in de wijnstok was, maar niet in de wijnstok bleef. Hij was er, maar nu niet meer. Hij bleef niet. Omdat hij niet bleef, had hij het leven van de wijnstok niet langer in zich.

Het leven van de wijnstok is in elke rank die ermee verbonden is. Wat is dat leven? Het is het leven van Christus. Het is eeuwig leven.

En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon.

1 JOHANNES 5:11

Als je de Zoon hebt, als je in de Zoon bent, heb je het leven. Als je niet in de Zoon bent, heb je het leven niet.

Er is een bepaald soort leven in deze specifieke wijnstok, omdat die wijnstok Christus is. Het is het leven van Christus. Elke rank die verbonden is, heeft dat leven, dat eeuwige leven, in zich, omdat hij in de wijnstok is. In Christus hebben wij dat leven. Elke rank die niet langer aan de wijnstok blijft, heeft geen enkele verbinding meer met dat leven. Ooit had hij leven in zich, en het leven dat hij had was eeuwig leven. Maar nu put hij niet langer uit dat eeuwige leven. Hij staat nu op zichzelf en er stroomt geen leven meer in hem.

Je ontvangt voortdurend eeuwig leven zolang je in Christus blijft. Het is niet slechts iets wat eenmalig in je wordt gelegd. Wij zijn zo individualistisch. Wij denken: ‘Ik ben nu een gelovige, dus ik heb eeuwig leven. Als het eeuwig is en ik het heb, moet het voor altijd zijn. Ik kan het niet verliezen, omdat het voor altijd is. Het is eeuwig.’ We hebben het inderdaad, maar ik heb het in Christus. In 1 Johannes 5:11 staat:

Dit leven is in Zijn Zoon. Het leven is dus in Christus, in de wijnstok. Als je in de wijnstok blijft, blijf je in het leven. Als je niet in Hem blijft, blijf je niet in het leven. Dan verdor je, droog je uit en verbrand je.

Er zijn veel mensen die geloven in een onvoorwaardelijke eeuwige zekerheid voor gelovigen. Daarom geloven zij niet dat je ooit echt verloren zou kunnen gaan als je werkelijk met Christus verbonden bent geweest. Wanneer ik met hen over deze specifieke passage heb gesproken, die mij wel degelijk relevant lijkt, zeggen ze: ‘Dit is geen relevante passage, want jij hebt het over behoud, maar deze passage gaat over vrucht. Dit is geen passage over behoud. Dit is een passage over vrucht dragen.’

Ik zou zeggen: laten we niet zo reductionistisch zijn. Het gaat over vrucht dragen, maar het idee is dat de ranken vrucht dragen omdat ze leven. De rank die geen vrucht draagt, is verdord en wordt verbrand omdat hij dood is. Het is waar dat vrucht het kenmerk is van het hebben van leven. Het is een passage over vrucht dragen, maar de veronderstelling is dat de rank vrucht draagt als hij nog leeft. Als hij geen vrucht meer draagt omdat hij is afgesneden en verdord, leeft hij niet meer. Het leven van de wijnstok is niet langer in hem.

Je kunt deze passage niet eenvoudigweg nemen en zeggen: ‘Dit gaat maar over één aspect.’ Nee, het gaat over de hele werkelijkheid van deel uitmaken van Christus, van in Christus zijn.

Blijf in Mij.

Als je in Mij blijft, blijf je vrucht voortbrengen.

13

Waarschuwing vanuit de olijfboom

We zien natuurlijk dat dit sterk lijkt op wat we zojuist in Romeinen 11 hebben gelezen. Daar spreekt Paulus over de olijfboom en gebruikt hij hetzelfde beeld van ranken die wel of niet verbonden zijn. In Romeinen 11:22 zei hij:

Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden.

ROMEINEN 11:22

dat wil zeggen, als je in Zijn goedheid blijft. Vervolgens zegt hij:

anders worden jullie ook afgesneden.

Hij schrijft niet aan mensen die geen echte christenen zijn. Hij spreekt over mensen die verbonden zijn. Een paar verzen eerder zei hij:

Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom,

ROMEINEN 11:17

Dat wil zeggen, van het leven van de olijfboom. Je bent daar. Je hebt het leven in je. Je bent behouden. Maar als je er niet in blijft, als je niet in Hem blijft, staat er dat ook jij zult worden afgesneden, net als zij.

Wat gebeurde er toen zij werden afgesneden? Ze waren niet langer behouden. De Joden die vanwege hun ongeloof waren afgesneden, al degenen over wie hij sprak, zijn inmiddels gestorven. Zij zullen niet terugkomen. Sommige mensen denken dat Paulus voorspelt dat alle Joden die zijn afgesneden, zullen terugkomen. Iedere Jood en iedere heiden heeft de gelegenheid om terug te komen. Paulus zegt nooit dat zij dat zullen doen. De mensen die werden afgebroken, zijn tenslotte inmiddels dood.

Degenen die in zijn tijd leefden, maakten deel uit van Israël toen Jezus kwam. Maar doordat zij Jezus verwierpen, werden zij van Israël afgesneden. Zij leven niet meer. Dat is een generatie die allang gestorven is. De Joden die tegenwoordig geboren worden, worden niet in Israël geboren. De wijngaard is niet langer Israël. Voordat Jezus kwam en Israël opnieuw definieerde als Zichzelf, werd iedere Jood die als Jood geboren werd, in Israël geboren. Maar toen Israël opnieuw werd gedefinieerd als degenen die in Christus zijn, kwam slechts een overblijfsel van Israël dat opnieuw

gedefinieerde Israël binnen: degenen die in Christus geloofden. Daarna werden er heidenen aan hen toegevoegd. Dat wordt natuurlijk ook de gemeente genoemd. De gemeente is Israël. De ware gemeente, het lichaam van Christus, is Israël. Degenen die in de tijd van Paulus afvielen, hebben zich nog niet bekeerd. Het is niet waarschijnlijk dat ze dat zullen doen, want ze zijn dood.

Het punt hier is dat het leven in Christus is en dat vruchtbaarheid het gevolg is van leven in Christus. Als je een christen bent, heb je Zijn Geest, want Zijn Geest is Zijn leven in jou. Daarom wordt de vrucht van de Geest in jou voortgebracht. Het zekerste kenmerk dat je een christen bent, is dat je de vrucht van de Geest hebt, waarvan liefde de voornaamste is.

Jezus zei dat in dezelfde rede, in Johannes 13:35:

Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.

JOHANNES 13:35

Als je vrucht voortbrengt, ben je werkelijk wat je beweert te zijn. Als je dat niet doet, ben je dat niet. Vruchtbaarheid in liefde en in de andere vruchten van de Geest is het bewijs dat je met Christus verbonden bent en dat Zijn leven in je is. Met andere woorden: dat je behouden bent.

14

Gebed in Jezus' naam als vrucht

In vers 7 zegt Hij:

Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen.

JOHANNES 15:7

Dit is in de gedachtegang van Christus kennelijk één aspect van vrucht dragen, want Hij voegt het midden in deze bespreking van vrucht dragen in. Hij is nog niet uitgepraat over vrucht dragen. Het is niet zo dat Hij tot en met vers 6 over vrucht

dragen sprak en toen overging op iets anders, want in vers 8 herhaalt Hij het:

Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

JOHANNES 15:8

Met andere woorden, jullie zijn Mijn ware discipelen als jullie de vrucht dragen, en God zal verheerlijkt worden doordat jullie vrucht dragen. Maar midden in die hele bespreking herhaalt Hij wat Hij in hoofdstuk 14, vers 13 zei. Daar had Hij hun beloofd:

En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden.

JOHANNES 14:13

Hier, in vers 7 van hoofdstuk 15, zegt Hij het opnieuw:

Als jullie in Mij blijven en Mijn woorden in jullie blijven, mogen jullie vragen wat jullie maar willen en het zal voor jullie gebeuren.

Je herinnert je misschien dat ik, toen we hoofdstuk 14, vers 13 en 14 bekeken, zei dat er in vers 14 een tekstvariant is tussen verschillende handschriften. In sommige staat dat Hij zegt:

Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

JOHANNES 14:14

Maar volgens Gregg kan de tekstvariant met 'Mij' niet juist zijn, omdat Jezus niet leert dat wij Hem iets in Zijn Naam zullen vragen, maar dat wij de Vader iets in Zijn Naam zullen vragen.

Hij maakt dat heel duidelijk in dit hoofdstuk, in vers 16. In Johannes 15, aan het einde van vers 16, zegt Hij:

Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

JOHANNES 15:16

Dit is iets wat Hij in deze toespraak herhaaldelijk ter sprake brengt. Een van de vertroosting in verband met Zijn vertrek is dat zij nu in de positie zullen zijn om Zijn Naam te gebruiken wanneer ze tot de Vader naderen. Op Zijn gezag zullen ze tot de Vader kunnen komen en in Zijn plaats verzoeken aan Hem kunnen doen. De Vader zal naar hen luisteren alsof zij Jezus waren, omdat ze dat in zekere zin ook zijn. Ze maken deel uit van Zijn lichaam. Ze maken deel uit van Hem. In één opzicht hebben ze tegenover God dezelfde status als Jezus, omdat zij de volheid van Hem zijn. Zij zijn Zijn lichaam en Hij is het hoofd. Wat identiteit betreft, bestaat er geen werkelijk onderscheid tussen het hoofd en het lichaam.

15

Behoud dient tot Gods heerlijkheid

Hij zegt dat de Vader verheerlijkt wordt doordat wij veel vrucht dragen. Dat is natuurlijk wat ons volgens Hem hoort te motiveren. Het doel van christen-zijn is God te verheerlijken.

Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

JOHANNES 15:8

Behoud heeft natuurlijk veel voordelen voor de gelovige. Wanneer we het Evangelie aan ongelovigen verkondigen, wekken we helaas vaak de indruk dat het doel van behoud voornamelijk is dat onze armzalige kont uit de hel wordt gered. Het is voor ons. Maar eigenlijk is het doel van behoud dat God verheerlijkt wordt.

Het probleem met de zondige wereld is niet dat we allemaal naar de hel gaan. Dat is geen probleem. We verdienen het allemaal. Dat misdadigers hun gerechte straf zouden krijgen, is geen probleem. Dat wij, die tegen God in opstand zijn gekomen, naar de hel zouden gaan, is geen probleem. Als we uiteindelijk allemaal sterven en naar de hel gaan, vormt dat geen probleem voor de goedheid en gerechtigheid van het heelal. Dat was geen probleem dat opgelost moest worden.

Het probleem was dat God niet verheerlijkt wordt in de mensen die Hij heeft gemaakt. God heeft ons gemaakt tot Zijn heerlijkheid, en wij hebben allemaal gezondigd en zijn tekortgeschoten in de heerlijkheid van God. Dat wil zeggen, we zijn tekortgeschoten in het verheerlijken van God, waarvoor we gemaakt zijn. Het is niet zo dat wij het slachtoffer zijn van een onrecht waaruit Jezus ons kwam redden. Wij zijn het slachtoffer van onze eigen daden. De straf die wij zouden ontvangen, was rechtvaardig.

Het probleem is dat God iets verdient wat Hij niet krijgt. Het probleem dat Jezus kwam oplossen, is dat God niet kreeg wat Hij verdient. Het probleem is niet dat wij zouden krijgen wat wij verdienen en daarvan gered moesten worden. Wanneer mensen krijgen wat ze verdienen, is dat gerechtigheid. Maar het is onrechtvaardig dat God, Die alle dingen voor Zichzelf heeft gemaakt om daarin verheerlijkt te worden, daarin niet verheerlijkt wordt.

Opdat God verheerlijkt kon worden, kwam Jezus om mensen bijeen te brengen die met Hem verbonden konden worden. Natuurlijk zouden zij daar voordeel van hebben. Ze worden uit de gevangenis gered. Ze worden uit de dodencel gered. Dat is geweldig voor hen. Maar waarvoor? Ze worden niet gered enkel zodat ze als vrije mensen kunnen rondlopen en zeggen: 'Hé, kijk naar mij. Ik ben nu een vrij man.' Nee, wij zijn voor God gered. Wij zijn gered zodat God kan krijgen wat Hij wil.

Hij is tenslotte toch Degene Die betaald heeft? Hij heeft de prijs betaald. Krijgt Hij daar dan niet iets voor? Dat vergeten we mensen te vertellen wanneer we hen evangeliseren. Met andere woorden, we vergeten hun het Evangelie te vertellen. We vergeten hun zelfs te vertellen waar het over gaat. We maken er gewoon reclame voor als voor een product op televisie en vertellen hun hoeveel beter hun leven zal worden als ze dit product kopen. Maar we vertellen hun niet waarvoor ze worden gered.

16

Verlost en gereinigd voor goede werken

Dit is waarvoor ze behouden worden. In Titus, hoofdstuk 2, vers 14, zei Paulus over Christus:

Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

TITUS 2:14

Dat betekent: ons kopen. Hij deed dat om ons van elke wetteloze daad vrij te kopen en voor Zichzelf een eigen, bijzonder volk te reinigen dat zich vol enthousiasme inzet voor goede werken.

Jezus stierf om iets voor Zichzelf te verkrijgen: een volk dat ijverig is in goede werken. Waarom? Omdat de Vader daardoor verheerlijkt zou worden.

Denk eraan, Jezus zei:

Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEÛS 5:16

zodat de mensen je goede werken zullen zien. En wat zullen ze doen? Ze zullen je Vader, Die in de hemel is, verheerlijken. Laat je licht schijnen, zodat de mensen je goede werken zullen zien, en je goede werken zullen je Vader verheerlijken.

Jezus kwam om te sterven en ons te verlossen van elke wetteloze daad, zodat wij gereinigd zouden worden en Hij voor Zichzelf een volk zou hebben dat ijverig is in goede werken, waardoor de Vader verheerlijkt wordt. Daarvoor dient het behoud. Daarom zei Jezus:

Hierdoor wordt Mijn Vader geëerd: doordat jullie veel vrucht dragen, en zo zullen jullie Mijn leerlingen zijn.

Wanneer mensen behouden worden met dat begrip, verandert dat hun hele idee van wat het betekent om christen te zijn. Als je denkt: 'Ik zat in de problemen, en Jezus vond mij zo waardevol dat Hij besloot mij te redden en te bevrijden. Ik was als een slaaf op de slavenmarkt, en Hij kocht mij vrij uit de slavernij en liet mij gaan. Nu kan ik dus doen wat ik wil, en nu ben ik een vrij man. Ik hoef met niets rekening te houden behalve met wat ik zelf wil, want Jezus heeft de prijs voor mij betaald en ik ben vrij om te doen wat ik wil.' Je treft in de gemeenten een heleboel mensen aan die precies dat doen en zo denken. Als je met hen praat over de noodzaak om Christus gehoorzaam te zijn, zeggen ze: 'Wat? Dat is wetticisme. Dat zijn werken. Weet je niet dat ik door genade behouden ben?' Behouden waarvoor? 'Nee, behouden van de hel,' zeggen ze. Nee, wij worden ergens voor behouden. God heeft ons voor Zichzelf behouden, tot Zijn heerlijkheid.

17

Evangelisatie om God te verheerlijken

Soms komt de vraag ter sprake of iemand die het Evangelie nooit heeft gehoord, misschien toch naar de hemel zou kunnen gaan wanneer hij sterft. Soms wordt geopperd dat mensen misschien goed reageren op het licht dat ze hebben, ook als ze het evangelie nooit hebben gehoord. God zou bij hun dood kunnen erkennen dat ze Christus tijdens hun leven zouden hebben aangenomen als ze daartoe de gelegenheid hadden gekregen. Op die grond zou Hij hen dan behouden. Misschien. We weten het niet.

Maar zodra je dat oppert, heb je geopperd dat er misschien mensen zijn die uiteindelijk in de hemel terechtkomen, ook als ze tijdens hun leven nooit van Jezus hebben gehoord. De volgende vraag waarmee mensen dan komen, is: 'Waarom zouden we dan evangeliseren? Waarom zouden we ons leven riskeren door het zendingsveld in te gaan als sommige van deze mensen naar de hemel zouden kunnen gaan zonder dat wij daar ooit komen? Waarom zouden we ergens heen gaan? Waarom zouden we iets doen? Waarom zouden we hun het Evangelie verkondigen?'

Er is nog iets om rekening mee te houden: God wordt niet verheerlijkt in hun leven als ze in heidendom leven, door demonen beheerst worden en in zonde leven. Het doel van evangelisatie is dat ze niet langer tekortschieten aan de heerlijkheid van God,

maar het doel vervullen dat God met hen had: dat Hij in hen verheerlijkt wordt. Onze zorg bij evangelisatie moet zijn dat God verheerlijkt wordt. Als we er alleen maar op uit zijn mensen te behouden omdat we medelijden met hen hebben, dan hebben we een humanistische motivatie. Dan denken we aan de waarde van mensen, niet aan de waarde van God. Dan denken we aan het welzijn van mensen, niet aan het welzijn van God.

Er is niets mis mee dat je bezorgd bent om het welzijn van mensen. Maar als we denken zoals Christus, is onze eerste zorg dat we de Vader liefhebben. Ten eerste:

En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

MARKUS 12:30

Ten tweede:

En het tweede, hieraan gelijk, is dit: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze.

MARKUS 12:31

Het eerste wat je over het christendom moet zeggen, is dat het op God gericht is. Het houdt in dat je God liefhebt en geeft om Zijn belangen. Jezus zei dat het daarom gaat: dat Zijn Vader verheerlijkt wordt. Gregg volgt hier de Engelse formulering 'zo zult u Mijn discipelen zijn': dat de Vader verheerlijkt wordt, zal het gevolg zijn van het feit dat jij veel vrucht draagt en zo als Zijn discipel herkenbaar bent.

Een discipel zijn zal volgens Hem tot gevolg hebben dat je vrucht draagt. Hij zei:

‘Jullie zullen veel vrucht dragen en zo Mijn discipelen zijn.’

Dat wil zeggen dat een discipel zijn en vrucht dragen geen afzonderlijke ervaringen zijn. Vrucht dragen is een discipel zijn. Een discipel zijn is vrucht dragen. En wat is vrucht dragen? Liefhebben, het leven en de liefde van Jezus hebben:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

Dat is waar Jezus het hier over heeft.

18

Christus keert terug in de Geest

Hoewel er veel verschillende onderwerpen zijn waarop Hij in deze toespraak telkens terugkomt, is er eigenlijk maar één ding dat alles met elkaar verbindt. Het is dit:

Ik ga weg, maar de Geest komt. Wanneer de Geest komt, worden jullie een deel van Mij. Jullie zullen net als Ik vrucht dragen. Sterker nog, jullie zullen Mijn vrucht dragen. Jullie zullen zo sterk met Mij verbonden zijn dat jullie Mijn naam kunnen gebruiken alsof het jullie eigen naam is, of alsof jullie Mij zijn. De Vader zal naar jullie luisteren alsof jullie Mij zijn. Jullie zullen hetzelfde doen als Ik.

Waarom? Omdat de Heilige Geest gegeven is. Jullie zullen deze andere Trooster hebben. Hij zal jullie blijven onderwijzen.

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

JOHANNES 14:26

Hij gaat weg, maar Hij komt terug in de Geest, en Hij zal bij hen en in hen zijn. Zij zullen in Hem zijn, en Hij zal hier weer zijn.

Hij was weg tussen het moment waarop Hij opvoer en Zijn terugkeer tien dagen later door de Heilige Geest. Slechts tien dagen was de wereld zonder Jezus. Hij zegt:

Nog even en jullie zien Mij niet meer, maar even later weer wel.

En dat gebeurde. Ze zagen Hem. Ze kwamen te weten dat Hij bij hen was en dat zij in Zijn Naam handelden, omdat zij Zijn lichaam waren. Zij waren evenzeer met Hem vereenzelvigd als dat lichaam dat in Bethlehem geboren was met Hem vereenzelvigd was.

Eerst woonde Hij in dat lichaam. Nu woont Hij in een groter, gezamenlijk lichaam, dat dezelfde werken doet. Daardoor hoopt Hij hetzelfde te volbrengen: dat Zijn Vader verheerlijkt wordt. De vrucht die de Vader door Israël zocht, zal worden voortgebracht in het nieuwe Israël, dat Christus is, en door de ranken die met Hem verbonden zijn en deel van Hem uitmaken.

19

Geestelijk inzicht en herinnering

Ik vind deze ideeën fascinerend en moeilijk echt te bevatten. Dit zijn de soorten ideeën waar Paulus het in Efeze over heeft, waar hij zo nu en dan moet stoppen en zeggen:

opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen,

EFEZE 1:17-18

Paulus denkt zelfs niet dat woorden op zichzelf voldoende kunnen zijn om de ideeën over te brengen. Hij zegt:

Ik bid dat God jullie die Geest van openbaring geeft en jullie Hem leert kennen. Zo moeten jullie het begrijpen.

Hij zei:

Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.

1 KORINTHE 2:9

Dit zijn dingen die door Zijn Geest geopenbaard moeten worden. Waarom? Omdat het geestelijke dingen zijn, en ze moeten geestelijk onderscheiden worden.

Als leraar is dat heel frustrerend. Ik zie dat Paulus gefrustreerd raakt wanneer hij dit in zijn brieven probeert over te brengen, omdat hij moet bidden dat God het aan deze mensen duidelijk zal maken, want hij kan dat niet. Ik denk: „Breng ik dit met louter woorden over?” De vergelijkingen die Jezus geeft, en die Paulus geeft, zijn behulpzaam, maar toch heb ik altijd het gevoel dat er iets diepers is, iets wat nog net iets verder buiten mijn bereik ligt, waardoor ik deze waarheden niet volledig kan bevatten.

Maar dit is wat Hij hun probeert duidelijk te maken. Ik weet zeker dat zij deze dingen op dat moment niet begrepen, maar later herinnerden ze zich die. Bedenk dat Hij zei:

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

JOHANNES 14:26

Wanneer je dit allemaal leest, vraag je je af: schreven ze dit toen op? Dit is hier een behoorlijk ingewikkelde dialoog, en vooral de monoloog kent veel wendingen en kronkels. Hoe konden ze zich dat herinneren om het op te schrijven? Hij zei:

Ik zal Mijn Geest sturen. Hij zal jullie herinneren aan alles wat Ik heb gezegd.

Dus hun weergave klopte, en dit is wat Hij werkelijk zei.

Verderop, in hoofdstuk 15 en 16, zal Hij dit blijven zeggen. Uiteindelijk zullen we dat behandelen, samen met de rest van het Evangelie van Johannes.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 15:1-8
- Hosea 11:1
- 1 Korinthe 12:12
- Efeze 1:22-23
- Johannes 15:5
- Romeinen 11:16
- Jeremia 11:16
- Johannes 15:1
- Mattheüs 21:33
- Mattheüs 21:34
- Jesaja 5:7
- Mattheüs 21:35-36
- Mattheüs 21:37
- Mattheüs 21:38-39
- Mattheüs 21:40
- Mattheüs 21:41
- Mattheüs 21:42
- Mattheüs 21:43
- 1 Petrus 2:9
- Lukas 8:18
- Johannes 15:3
- Johannes 13:10
- Johannes 15:4
- Johannes 15:16
- Johannes 14:27
- Johannes 15:9
- Johannes 15:11
- Galaten 5:22
- Johannes 15:6
- 1 Johannes 5:11
- Romeinen 11:22

- Romeinen 11:17
- Johannes 13:35
- Johannes 15:7
- Johannes 15:8
- Johannes 14:13
- Johannes 14:14
- Titus 2:14
- Mattheüs 5:16
- Markus 12:30
- Markus 12:31
- Johannes 14:26
- Efeze 1:17-18
- 1 Korinthe 2:9

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.